Kartous: Dezinformace mohou kopírovat politický marketing

Michaela Prešinská, Barbora Dvořáková, foto PROFIMEDIA

Bob Kartous

Lednové prezidentské volby by mohly značně ovlivnit nepravdivé informace. Podle pedagoga, publicisty a mluvčího Českých elfů Bohumila Kartouse jdou totiž falešné zprávy s populismem ruku v ruce. Tentokrát by z vlivu dezinformační scény mohl profitovat zejména Andrej Babiš, předseda hnutí ANO.

Proč někteří lidé sdílí dezinformace?

Důvody jsou různé a ovlivňuje je řada faktorů. Nejčastěji psychologické, společenské a technologické. Starší lidé například šíří falešné zprávy, protože se tímto způsobem pokoušejí udržet sociální kontakt. Po psychologické stránce se snaží působit dojmem, že chtějí zachraňovat svět. Lidé mají v dnešní době nižší míru důvěry, která je vede například k antisystémovým postojům.

Kvůli covidu část populace vystupuje aktivně proti očkování. Často slýcháme, že tyto osoby se nyní staví do role odpůrců české pomoci na Ukrajině. Vnímáte to také tak?

Existují i očkovaní příznivci Kremlu. Ale je tam výrazný překryv. Děje se tak, protože weby, které dříve šířily dezinformace o očkování, často prosazují ruskou propagandu. To se ukázalo už loni, kdy vyšly najevo detaily výbuchu muničních skladů ve Vrběticích. Dezinformační weby, které řešily jen restrikce a vakcínu, se náhle zaplnily proruskými příspěvky.

Mezi šiřitele dezinformací patří například i někteří předsedové parlamentních hnutí. Jak byste hodnotil nakládání politiků s fakty ve veřejném prostoru?

Dezinformace mohou občas kopírovat politický marketing. Mezi politickou populistickou scénou a dezinformacemi vznikla jakási symbióza. Typický příklad jsou například propagační letáky Tomia Okamury, které jsou plné dezinformačních narativů, od lží o imigraci přes hanobení některých politických protivníků až po nadávání na EU. Což se podobá marketingu Andreje Babiše. Ten ale pracuje s dezinformacemi více promyšleně. Konspirace a pravdu kombinuje. Je mnohem diplomatičtější než Okamura, který působí na pudy méně vzdělaných.

Mohou dezinformace ovlivnit blížící se prezidentské volby?

Jednotliví politici do předvolebního mediálního prostoru zasahují už relativně dlouho. Největší ohlasy bezpochyby sklízí Andrej Babiš. Domnívám se, že dezinformační a konspirační prostor útočí zejména na ty, které považuje za to největší nebezpečí pro jejich aktivity. Konspirátoři, kteří po Milošovi Zemanovi nebudou chtít demokratického kandidáta, budou mediální platformy využívat jako bojiště.

V uplynulých letech zájem mladých o volby roste. Poznají studenti dezinformaci?

Kdyby šlo o článek, že je země placatá, většina mladých by poznala, že je to blbost. Ale v případě složitějších témat se mohou nechat zmást. Vezměte si příklad osmiletého konfliktu na Ukrajině či informace týkající se energetické krize, jejichž zhodnocení vyžaduje hlubší znalost. Myslím si však, že by bylo zajímavé se zaměřit i na učitele.

V textu pro Seznam Zprávy jste se vyjadřoval i k případům, kdy nepravdivá fakta mezi studenty šíří samotní učitelé. Ovlivňue to studenty?

Případ učitelky ze ZŠ Na Dlouhém lánu byl široce medializovaný. Byl jasným příkladem, že jsou někteří studenti znepokojení. V současnosti existuje jediný logický způsob, kterým podobným situacím zamezit. Zavedení jednotného etického kodexu, který by učitelé podepisovali společně s pracovní smlouvou. Schvalování útočné války nebo podpora nedemokratického jednání jsou v rozporu s prací učitele. Projevy tohoto chování mohou být i hůř rozpoznatelné.

TECHNOLOGIE = DROGA. SVÁDÍ K ZÁVISLOSTI

Lidé se noří do virtuálního prostoru často proto, aby utekli starostem. Může jít o příjemné zpestření, ale při častém využívání vzniká závislost. Je obtížné poznat, kde je hranice.

Číšník Denis Lenert ztratil před časem telefon a po celý další rok bez něj vydržel. Cítil, že potřebuje změnu. „Rozhodl jsem se, že si nový nekoupím. Ulevilo se mi, protože mě žádná aplikace nenutila věnovat jí pozornost," říká číšník. Nakonec si telefon ale musel pořídit, aby mohl být ve spojení s přáteli a rodinou. A je tam, kde byl dříve. „Na mobilu jsem nejčastěji, když jsem sám doma. S přáteli se od něj snažím držet dál. Ne vždy to zvládnu," přiznává.

V současnosti se snaží netrávit s telefonem v ruce tolik času. „Nejraději bych se moderních technologií vzdal napořád, ale dnešní doba mě nutí je používat," popisuje Lenert. Odpočine si od nich alespoň v práci. „Jako číšník jsem vytížený a nemám na Facebook či Instagram čas," dodává.

NĚCO JAKO ALKOHOL

Podle psycholožky Jarmily Landové jsou moderní technologie droga jako každá jiná. „Záleží, jestli člověk překročí určitou hranici," popisuje a závislost na moderních technologiích srovnává s alkoholem. „Je to podobné jako sklenka vína. Může být relativně příjemným doplňkem večera, ale při ztrátě kontroly i značným problémem," říká Landová.

Vlastní závislost na moderních vymoženostech pociťuje i student Vysoké školy chemicko-technologické Michal Švec. „Když si každý večer nezahraju alespoň dvě hodiny počítačovou hru Leagues of Legends, tak mám hned špatnou náladu," přiznává. Má problém vydržet i bez mobilu. „Na chalupě bez něj dokážu být i dva dny, ale to je asi maximum," vypočítává student.

POD NEUSTÁLOU PALBOU

Stanovit rozumnou míru pro užívání komunikačních zařízení je podle expertů složité. „Záleží na typu naší práce. Někteří lidé například mobil k práci potřebují a mohou tak být pod neustálou palbou notifikací," uvádí psycholožka Landová.

Moderním technologiím a problémům s nimi spojenými se věnuje aktuální výstava Datamaze v pražském centru Dox. Návštěvník se na ní dozví, v čem je digitalizace užitečná a čím nás naopak ohrožuje. Upozorňuje například na to, že sociální sítě jsou součástí světa v takové míře, že si bez nich lidé často nedokážou představit život.

Adéla Pexová, Radim Bača

ČEHO JE MOC, TOHO JE PŘÍLIŠ

Generace20

ČASOPIS STUDENTŮ VYŠŠÍ ODBORNÉ ŠKOLY PUBLICISTIKY

Hodiny nad Prahou odpočítávají zbylý čas na záchranu planety.

KLIMATICKÁ ZMĚNA MLADÉ TRÁPÍ, KROKY FANATIKŮ ALE NESCHVALUJÍ

Budoucnost planety je stále větším společenským tématem. Aktivisté polévají známé obrazy a na pražské Letné se na konci listopadu rozsvítily Klimatické hodiny. Ukazují, kolik zbývá let od nevratných klimatických změn. Víc než kontroverzní výstavy a stávky, jsou pro mnohé důležitější reálné kroky zodpovědných osob včetně politiků.

Aleksandra Puzanova, David Chuchma, foto PROFIMEDIA

Studentka Lenka vnímá klimatickou změnu jako velký problém. „Samozřejmě mě budoucnost děsí a frustruje. Poukazovat na problém, který má vliv na životy nás všech, je klíčové, ale nemělo by to hraničit s fanatismem," naráží na aktivisty, kteří v posledních měsících znehodnocují historické obrazy. „Chápu, že jde o snahu upozornit společnost na důležitost klimatické krize, ale jsem skeptická, zda jsou kontroverzní řešení efektivní," říká studentka s tím, že by radši ocenila tlak na vládu a korporáty, které mají reálnou moc věci měnit.

Vzbuzování pozornosti v galeriích odsuzuje i malířka Veronika. „Jasně, že nechci žít v nepříznivém podnebí. Ale sama jsem umělkyně a nerozumím, proč někdo symbolicky ničí obrazy," sděluje. Podobné chování podle malířky společnost ke změnám nedonutí. Hnutí středoškolských studentů Fridays for Future také nesouhlasí s každým aktivistickým činem. „Pobuřuje nás, že se přírodnímu dědictví nepřikládá stejná váha jako kulturnímu," míní Klára Bělíčková z hnutí.

KLIMA JAKO ČASOVANÁ BOMBA

Koncem listopadu se na Letné objevily Klimatické hodiny, které odpočítávají zbývajících sedm let na záchranu planety. Praha se tak přidala na dva týdny například ke Glasgow či New Yorku. Mezi lidmi ale panují na obří hodiny rozdílné názory. „Projekt na Stalinu vypadá možná hezky večer, ale přes den jde jen o ohyzdné lešení," uvádí Veronika.

Hnutí Fridays for Future ale vnímá hodiny jako dobrý signalizující ukazatel ubývajícího času. Letenský skejťák Martin nápad také ocenil. „Měl jsem pocit, že nevratné změny už nastaly. Určitě je dobré poukázat na problém zhoršujícího se klimatu. Myslím si, že i tyto hodiny jsou dobrým krokem. Bylo tady hodně výstav a tahle je jedna ze smysluplnějších," říká Martin.

APEL NA VYSOKÉ POSTY

Před eskalací současné situace varuje i profesor Miroslav Trnka z Ústavu globální změny Akademie věd ČR. Podle něj může být prvním krokem k nápravě obnova a recyklace věcí navzdory neustálé produkci. „Dále je třeba dbát na dostatečné zdroje informací, které mohou ovlivnit rozhodování při volbách. Lidé by měli klást důraz na výběr politiků, kteří namísto prázdných slov opravdu podnikají kroky k pozastavení klimatických změn," apeluje Trnka.

Podobný názor sdílí i hnutí Fridays for Future. „Samozřejmě nám záleží na naší budoucnosti. Snažíme se vyvolávat diskusi a zároveň vyzýváme politiky, občany, firmy a celou společnost nejen v České republice, aby se na řešení tohoto problému adekvátně podíleli," říká Klára Bělíčková.

PLANETA PRO MLADÉ

Důchodkyně Silva se o změnu klimatu zajímá, kvůli budoucnosti svých dětí a vnoučat. „Syn studoval ekologii a nutí celou rodinu k udržitelnějšímu způsobu života. Kupříkladu jsem si musela zvyknout, že na chalupě nesmím topit uhlím," prohlašuje. Podle ní mají velké firmy na životní prostředí největší dopad, ale každý smrtelník může dělat malé změny. „Je důležité, abychom se všichni snažili, než mít pár jedinců, kteří jsou stoprocentní ekologové," dodává s nadějí v hlase Silva.

Profesor Trnka proto vede k odpovědnosti dnešní mládež. Mezi studenty se tak pokouší propagovat práci pro udržitelné firmy. „Je to určitě lepší činnost než se realizovat v ropných společnostech. Aktivismus je jako sněhová vločka – každý jedinec může spustit lavinu," vysvětluje pro Generaci20.

Tři veteráni jsou zpět

Jako absolventi máme odvahu. Každý rok se totiž vracíme a připomínáme si, jak mediální den připravuje na dění v drsném a nekompromisním novinářském světě. Vzpomínáme, s jakou péčí nás zkušení editoři drilovali a zamýšleli se nad každým písmenkem. Občas jsme si říkali, že je toho moc, že je toho opravdu příliš. Praxe je ale daleko krutější. To na konci každého semestru poznávají i naši mladší kolegové, kteří až do vyčerpání tvořili nejnovější vydání magazínu Generace20. Málokdo si dokáže představit, kolik jeden výtisk stojí sil. Více než ukrást pro babičku na Vánoce tradiční české máslo.

Dáša Šamanová, Jiří Lizec, Barbora Kučerová

SYNDROM VYHOŘENÍ: KDYŽ CHYBÍ ELÁN A PŘIJDE APATIE

Syndrom vyhoření začíná skrytě, později dokáže ale člověka dostat do kolen. Nejčastěji potkává lékaře, pečovatele nebo lidi pracující na manažerských pozicích. Nevyhýbá se ale ani studentům. Důsledkem může být chronická únava a dlouhodobá frustrace.

Justýna Pískačová, Eduard Nosek, foto PROFIMEDIA

Cestování si většina lidí spojuje s odpočinkem a relaxací. Antonín Voldřich to měl ale přesně naopak. „Pocit vyhoření jsem zažil během mé cesty kolem světa. Rozhodl jsem se dát výpověď, abych mohl jet sám stopem na východ. Vysnil jsem si idylickou cestu plnou šílených zážitků a nových vjemů. Pár měsíců jsem takto cestoval, po čtvrt roce ale nastal bod zlomu. Byl jsem zrovna v Pákistánu," vypráví. „Přestal jsem to zvládat. Na jednoho člověka toho bylo moc. Místo, abych zastavil nebo zpomalil, jsem v cestě pokračoval. Ze setrvačnosti – takhle jsem si to přece vysnil," dodává Voldřich. Právě zvýšený výkon, kdy člověk neposlouchá varování vlastního těla, je první fází vyhoření.

Mezi hlavní příznaky patří psychická únava, pocit nenaplněnosti nebo ztráta elánu. „Lidé si často neuvědomují, že mohou vyhořet. Nejdříve pracují s velkým entuziasmem, mají potřebu pomáhat ostatním, později ale narazí na překážky. Není to otázka jednoho dne, je to dlouhodobý stav," říká psycholog Jan Kulhánek z Psychoterapie Anděl. K úplnému vyčerpání dochází v momentě, kdy syndrom začne ovlivňovat lidem i jejich soukromé životy.

„Můj stav se stále zhoršoval, až jsem si uvědomil, že ležím už druhý den na hotelovém pokoji. Začalo se mi stýskat a vrátil jsem se do Čech," říká Voldřich a dodává: „Po třech týdnech odpočinku jsem ale projekt dokončil a dojel jsem až do Indonésie."

VZDORUJE PSYCHIKA I TĚLO

„Se syndromem vyhoření jsem se setkala v době, kdy jsem pracovala jako učitelka v Centru předškolního vzdělávání. Cítila jsem se hodně vyčerpaná a ztratila jsem motivaci cokoliv dělat. Také se mi zhoršil zdravotní stav, měla jsem tou dobou těžký zánět jícnu a žaludku," říká dvaadvacetiletá Simona Matoušková. Právě zdravotní komplikace, zejména v zažívání, jsou varovnými signály.

Podobné problémy trápí i sportovce. Zvláště během dospívání, kdy se koníček často mění ve vrcholovou záležitost. „Vždy jsem byla obklopena lidmi, co makali podobně nebo ještě víc než já, a tak mi to přišlo normální. Cítila jsem, jako bych měla odvádět lepší výkony, být nadšenější a víc toho i stíhat. Byla jsem zmatená, že najednou nejsem tak odpočatá jako dřív, nestíhám toho tolik a moji nejbližší mi přestávají rozumět," říká čtyřiadvacetiletá tanečnice, která nechce zveřejňovat své jméno. Problém vyřešila pauzou. „Poté, co jsem úplně přerušila tancování, se mi hrozně ulevilo. Ráda bych začala znovu, ale cítím, že ještě není ten správný čas," dodává.

STEREOTYP JE SPOUŠTĚČ

Vyhořet mohou již i studenti. Například tlak způsobený vyhazovem od státnic vedl v roce 2019 k medializovanému případu sebevraždy posluchače Právnické fakulty Univerzity Karlovy. „Nejvíce se potíže projevily po covidových lockdownech. Nyní se někteří potýkají s pochybami, zda dostudují a jestli si správně vybrali," potvrzuje psycholog a psychoterapeut Jan Kulhánek.

Nejlepší prevencí před tragickými konci je řádná péče o osobní život. „To znamená i stanovit si rovnováhu mezi prací a volným časem," zmiňuje Kulhánek. Nejčastějším východiskem je změna: „Záleží na povaze. Někdo má rád stabilitu, jiní rádi experimentují. Ale změnit pozici nebo alespoň pracovní náplň by měl občas každý. Zaměstnání je spíše maraton než sprint."

Lidé máslo omezují i kradou

Inflace nutí Čechy k zoufalým činům. Kromě skupování zboží v akci se uchylují dokonce ke krádežím, do kapes si strkají i oblíbené máslo. Vynalézaví zákazníci dokáží bez problémů přelstít samoobslužné pokladny i ochranku. Situace se zřejmě nezlepší, ceny v nejbližší době klesat nebudou a prodejci varují, že po novém roce může být ještě hůře.

Šimon Mitro, Dominik Soeldner

Zdražování základních potravin nutí lidi razantně měnit své zvyky. „Ceny másla jsou nenormální. Kupuji ho jen, když je v akci. Jinak na něj nemám," svěřuje se důchodkyně Jana (82) z Prahy. „Dokonce i margarín beru už jen ve slevě. Dřív jsem pekla linecké těsto ze tří várek, letos jen z jedné," prozrazuje, že ani Ježíška letos nepohostí, tak jak byla dříve zvyklá.

Zatímco seniorka pečení jen omezí, jiní volí daleko razantnější řešení. „Měsíčně nám lidé ukradnou stovku másel. Nechápeme, jak se jim daří potraviny pronášet přes pokladny, ale zabránit tomu nemůžeme. Zaměstnanců je málo, zákazníků příliš," popisuje Štěpán Dvorský, vedoucí pobočky Albertu na Karlově náměstí v Praze.

ČEŠI PŘECHYTRAČILI POKLADNY

Obdobné zkušenosti mají prodejci po celé metropoli, a nejde jen o v Česku populární surovinu potřebnou třeba na přípravu vanilkových rohlíčků. Zoufalí zákazníci kradou úplně všechno a využívají k tomu jakékoliv metody. Vezmou například zmíněné máslo a na samoobslužné pokladně místo něj vyberou pečivo, jehož cena za stejnou gramáž je výrazně nižší. Pokladny rozdíl nepoznají. „Navíc nemáme lidi, aby podobné podvody ohlídali," přiznává Jarmila, vedoucí pobočky Billa na pražském Proseku.

LÉPE ASI NEBUDE

Stejně jako seniorka Jana využívají akcí i další zákazníci. Regály s potřebným zbožím ve slevě dokáží během několika hodin vyprázdnit do posledního kusu. Obchodní řetězce se snaží podobným situacím předejít různými kroky. „Omezujeme množství kusů na osobu, kupující o tom s předstihem informujeme v našich letácích," vysvětluje tiskový mluvčí obchodního řetězce Lidl Tomáš Myler.

Zdražování másla začalo v květnu, v říjnu přesáhla jeho průměrná cena 56 korun. „Od ledna jsme zdražili přibližně o 20 procent," uvádí mluvčí společnosti Madeta Marta Faktorová. Aktuálně v supermarketech Jihočeské máslo od Madety běžně stojí 69,90 korun.

Do konce prosince by cena másla už růst neměla, vyhlídky na další měsíce však nejsou příznivé. Od ledna může podle výrobců zdražování pokračovat, záleží jen na tom, zda opět vzroste cena pohonných hmot, obalových materiálů, energií či vody. „Veškeré náklady včetně vstupů musíme v koncových cenách zohlednit," zdůrazňuje Pavel Heřmanský, mluvčí holdingu Agrofert, který vlastní mlékárenské firmy Olmu a Tatru.

CENY MÁSLA NA VZESTUPU

Máslo zdražilo od května 2021 do října 2022 v průměru o 26 korun
Za posledních dvacet let maximální cena másla přesáhla 60 korun jen v roce 2017.
V lednu 2022 průměrná cena činila 43,23 korun.
Po vlnách zdražování se průměrná cena vyšplhala až na říjnových 56,53 korun.

**Zdroj: Český statistický úřad*

Trhy neohrožují ani vysoké ceny

Lucie Brotánková, Natálie Chocholoušová, foto AUTORKY

Stejně jako každý rok, i letos lidé v předvánočním období navštěvují vánoční trhy. Někomu by se mohlo zdát, že krize ovlivnila počet návštěvníků, opak je ale pravdou. Stánkaři si na návštěvnost nestěžují, i když ceny stoupají.

Je čtvrtek hodinu před polednem, jen pár dní po první adventní neděli a v centru Prahy není k hnutí. Po dvou letech si lidé konečně mohou vychutnat pravé Vánoce. Střed města zaplnily ozdobené stánky překypující nejrůznějšími pochutinami i drobnými dárky. Lidé nakupují zboží, které k Vánocům neodmyslitelně patří, jako diví.

Na náměstích po celé Praze se line vůně svařáku, ulicemi se procházejí vánočně naladění lidé a poslouchají koledy. Ať už zavítají kamkoli, za svařák – bez kterého se Vánoce neobejdou – zaplatí všude na trzích stejně. Zdražení se ale nevyhnou, cena oblíbeného nápoje kvůli inflaci stoupla. Na nejfrekventovanějších místech, jako je třeba Staroměstské nebo Václavské náměstí, stojí devadesát korun.

Aby si prodejci nemohli konkurovat, jsou ceny u většiny produktů stejné. „Svařák máme za devadesát korun úplně stejně jako stánkaři na Staromáku i na náměstí Republiky. Poslední, co bych chtěla, je stresovat se tím, kdo za kolik prodává," vysvětluje Miroslava s blaženým úsměvem a upíjí teplého vína. „Lidé se alespoň na stroměček přijdou podívat vždycky. A když už tu jsou, tak si jeden nebo dva svařáky dají, i když jsou celkem drahé," dodává.

STÁNKAŘI NOUZÍ NETRPÍ

Brigádnice Miroslava ze společnosti Taiko, která výše zmíněné trhy zřizuje, na ně jezdí o Vánocích i Velikonocích už od roku 2015. Stejně jako dnes je většinou v malém stánku na Václavském náměstí. Na práci ji baví hlavně atmosféra, která sváteční dobu každoročně provází. Lidé podle ní přicházejí především o víkendech, a to hlavně před Vánoci. „V sobotu a v neděli máme nejvíc návštěvníků, ale ani v týdnu to není špatné. Nouzi nemáme do konce svátků. Po nich už to není takové, proto šestého ledna končíme," popisuje pětatřicetiletá žena.

PENÍZE NA SVAŘÁK NEZBYDOU

Ceny stánkařům nikdo nenastavuje, určují si je sami. „Ceny oproti minulým rokům vzrostly, ale rozhodnutí, za kolik budou zboží prodávat, je čistě na majitelích stánků. My jim určujeme pouze cenu za pronájem, která samozřejmě vzrostla. Není to ale jejich jediný výdaj, proto si i stánkaři ceny zboží upravují dle potřeby," vysvětluje Hana Tietze, tisková mluvčí společnosti Taiko. Potvrdil to i Martin Valovič, který každoročně zřizuje trhy na podobných místech po Praze.

Důchodkyně Daniela navštěvuje vánoční trhy na Staroměstském náměstí každým rokem. Je nadšená, že se letos konají bez omezení. Zrovna svařák v centru Prahy patří k jejím oblíbeným rituálům, jeho zvyšující se cena je pro ni ale čára přes rozpočet. „Celý rok si ho nekoupím, protože na to nejsou peníze a alkoholu moc nehleduji. K Vánocům mi to ale sedí. Cena mě ale omezuje, proto si objednám jen jeden, maximálně dva," říká a potvrzuje, že v centru svařák lidé rozhodně levněji neseženou.

Když majitel tisíce světýlek září víc než vánoční stroměček

GLOSA. Ten dům na Svitavsku rozhodně přehlédnout nelze. Jeho majitel Václav Trunec jej vyzdobil 90 tisíci světýlky. Led žárovičky mají sice nízkou spotřebu, ale v takovém množství už dokáží elektroměr slušně roztočit. Letos trojnásobného zářivého rekordmana trumfne dům v Libišanech, kde je světýlek přes 160 tisíc.

Za zářivou podívanou je mnoho dřiny. Je to jako ve filmu Budiž světlo, kde sousedé soupeří o nejhezčí vánoční výzdobu domu. Přípravy Václava Trunce v Chotovicích započaly již v září. Ted', během prosince se z daleka sjíždějí návštěvníci, které majitel domu rád provádí a září při tom víc, než jeho obydlí. A nevadí mu ani to, že si letos o dost připlatí: „Budu za elektřinu místo 12 tisíc korun platit asi něco kolem 20 tisíc." Když si člověk představí, že svítivá tradice trvá v případě pana Trunce ze Svitavska už 21 let, mohl možná za tu dobu ušetřit částku, že by vydala na dovolenou v exotice. Ale když musíš, tak musíš.

Trunce možná pro příště vyhecuje konkurent z obce Libišany. Jeho stavení má na sobě 160 tisíc LED žárovniček, 485 metrů prodlužovaček, 350 zásuvek, 150 kusů traf a spoustu dalších nezbytných prvků. Milovníci Vánoc, světýlek, dekorací a také křiklavého kýče si dům mohou prohlédnout až do Tří králů, vždy mezi 17. a 21. hodinou. Najde se jistě mnoho lidí, kterým velkolepá výzdoba pomůže navodit sváteční náladu, ale je i dost Grinchů – filmových skřítků, kteří nesnášejí Vánoce a snaží se je překazit – jimž se taková extravagance nezamlouvá. Ve svobodné zemi si ale můžeme dovolit i svítit pánu Bohu do oken. Když na to máme.

Michaela Pospíšilová, foto PROFIMEDIA

ADRESA REDAKCE: Opatovická 160/18, 110 00 Praha 1, Vyšší odborná škola publicistiky, učebna 101 WEB: www.generace20.cz
ODBORNÉ VEDENÍ REDAKCE: Jana Zbyňková, Pavel Urban, Barbora Schneiderová, Robert Břešťan ŠÉFREDAKTORKA: Michaela Prešinská
ZÁSTUPCI ŠÉFREDAKTORKY: Marie Klára Schwarzová, Šimon Mitro REDAKCE: Michaela Pospíšilová, Adéla Pexová, Aleksandra Puzanova, Barbora Dvořáková, Tereza Šimurdová, Radim Bača, Natálie Chocholoušová, Barbora Vošahlíková, Dominika Fuchsová, Eduard Nosek, Lucie Marie Brotánková, Justýna Pískačová, Dominik Soeldner, David Chuchma, Václav Černý GRAFICKÁ ÚPRAVA: Jana Zbyňková